

L'OPINIÓ

Any V - Número 432 • BARCELONA • Divendres, 21 d'octubre de 1932
Preu: 10 cèntims

LA GENT QUE VOTARÀ LA LLIGA

A mesura que es va apropant la data de les eleccions de diputats per al primer Parlament de Catalunya autònoma, es va perfilant cada vegada més segura i precisa, la victòria que l'Esquerra ha d'obtenir a totes les circumscripcions de la nostra terra.

Serà en va que les dretes, presentant-se tal com són, partidàries de restablir la preponderància dels militars monàrquics, de la clerecia i de la plutocràcia, tractin d'apoderar-se del Govern de Catalunya. Serà en va que tractin d'apoderar-se'n, presentant-se com en el cas de la Lliga, disfressades de partit de centre per agafar incautes. El poble català, que es manifestà rotundament d'Esquerra en les eleccions del 12 d'abril de 1931 i ratificà d'una manera encara més rotunda aquesta manera de pensar en les del 28 de juny del mateix any, donarà per tercera vegada la seva confiança al partit que, votat una vegada pel poble, li proclamava la República a les trenta sis hores, i votat per segona vegada pel mateix poble li aconseguia el reconeixement del règim d'autonomia després d'una actuació tenaç a les Corts Constituents de la República. I li donarà per tercera vegada aquesta confiança per tal que aquest partit, prou acreditat de complir el que es proposa a terme, fidel al seu programa, governi Catalunya, com ha donat mostres de saber menar els destins de la col·lectivitat des dels llocs on els seus homes han estat duts pel sufragi del poble.

Es inútil que la Lliga tracti d'enganyar una vegada més el poble de Catalunya. Durant trenta anys l'ha estat enganyant, i si aquest poble no hagués reaccionat de la manera exemplar que sabé fer-ho pel mes d'abril de 1931 votant l'Esquerra Republicana, potser avui encara tindríem Monarquia, o almenys hauria calgut qui sap si molta sang per abatre-la, perquè és evident que una victòria monàrquica a Barcelona el 12 d'abril de 1931, hauria pesat bastant en la balança a favor del Tron perquè intentés una resistència.

Avui el poble té les seves potències despertes i ja no es deixa enganyar com abans. Avui, tot i que els homes de la Lliga, per a cacar vots, hagin desat aquella teoria un mes enrera encara proclamada, que la forma de Govern era indiferent a la Lliga Regionalista, i l'hagin substituït per una declaració d'adhesió al règim republicà, ningú no creu en la sinceritat d'aquesta adhesió.

La candidatura de la Lliga la votaran tots els enemics del règim. La votaran els que són partidaris de la revisió de la Constitució perquè voldrien que ella permetés novament l'establiment dels jesuïtes al territori de la República i anul·lant la declaració de separació de l'Església i de l'Estat restablís el catolicisme com a religió oficial del país. La votaran els partidaris del restabliment dels privilegis en favor de les ordres religioses que es dedicaven a l'ensenyament i a la indústria i no pagaven absolutament cap tribut. La votaran els que es dolgueren que el general Sanjurjo no recís en el seu intent de convertir la República en una Dictadura amb Barrera com a dictador per a facilitar la tornada de l'ex-rei. La votaran els que tenen algú de la família a Villa Cisneros o a la presó de Madrid i els que fan oposicions a tenir-n'hi o a anar-hi ells mateixos.

La candidatura de la Lliga la votaran els enemics de l'Azaña en tant que estadista eminent que ha realitzat, entre altres obres d'envergadura, les reformes militar i agrària. La votaran els enemics de Francesc Macià en tant que home que propugna l'encarrilament de Catalunya per camins liberals entenent-los els únics que poden menar-la a la seva grandesa. La votaran els que estigueren amb totes les Dictadures, els que felicitaren Primo de Rivera l'endemà del cop d'Estat, i anteriorment s'havien posat al costat de Martínez Anido quan les lleis de "fugues". La votaran els que havien format als rengles del Somelent.

Com que tot Catalunya ho veu ben clar això, no cal dubtar que la candidatura de la Lliga mereixerà una nova repulsa del cos electoral que, a més a més, no oblidia que de tots els diputats catalans que foren elegits el 28 de juny de 1931 per al Parlament de la República, els únics que no votaren la Constitució foren els tres diputats de la Lliga Regionalista.

UN AFER ORIGINAL

El senyor Lamamie de Clairac, deixarà d'ésser propietari o passarà per mentider

Madrid, 20. — Durant la sessió celebrada ahir, a la tarda, al Congrés, i amb motiu de la interpellació plantejada pel senyor Gil Robles, sobre l'aplicació de la política agrària a Salamanca, el senyor Lamamie de Clairac, en el discurs que pronuncià, al Parlament, per a demostrar que eren certes les afirmacions que ell sentava, obre la difícil situació dels territoris salmantins, situació que els creava les noves bases de treball dels obrers agrícoles, digué que no tenia inconvenient, si algú s'hi atrevia, a cedir-li l'explotació de les terres que ell posseïa a Salamanca.

El senyor Pérez Madrigal contestà al senyor Lamamie de Clairac que, en efecte, ell s'encarregava de l'explotació de les terres, per a demostrar que no era ruïnós, ni molt menys, ésser terratinent, en aquella província.

El senyor Lamamie de Clairac, digué aleshores, que en efecte, ja que ho sollicitava el senyor Pérez Madrigal, ell no tenia cap inconvenient a cedir-li l'explotació de les terres.

Aquest matí, el senyor Pérez Madrigal ha anat al jutjat de guàrdia, on ha presentat la corresponent demanda, perquè el senyor Lamamie es personi allí, amb l'objecte de fer la cessió de les terres que aquest havia promès solemnement en el seu discurs del Parlament.

La demanda ha estat acceptada, i el senyor Pérez Madrigal es proposa fer-se càrrec de l'explotació de les terres.

Al senyor Lamamie de Clairac, se li crea, amb això, el dilema de perdre l'explotació de les terres que posseïa a Salamanca, o que el senyor Pérez Madrigal pugui dir que les afirmacions del senyor Lamamie de Clairac no eren certes, ja que en prestar-se a fer-se càrrec de les terres, aquell s'hi ha oposat.

L'assumpte, per l'original, és comentadíssim i promet donar molt de joc.

LA MINORIA PARLAMENTARIA CATALANA

Madrid, 20. — S'ha reunit aquesta tarda la minoria catalana en una de les seccions del Congrés.

En aquesta reunió s'ha acordat que en la Comissió de Marina substituïxi al senyor Antoni Xirau el seu germà Josep, al senyor Lluhi, a la Comissió de Responsabilitats, el senyor Layret, i aquest mateix al senyor Grau, en la de Treball.

També ha estat plantejat el problema de si una vegada aprovat l'Estatut de Catalunya procedia als diputats que integren la minoria formar grups de conformitat al matís de cada partit o si era convenient continuar formant el bloc de la minoria catalana.

S'ha acordat que cada grup estudiï detingudament aquest assumpte perquè en tornar-se a reunir la minoria pugui trobar-se una solució definitiva sobre aquest punt.

LA VENDA DE SUPOSADES CREDENCIALS DE PLACES DEL PORT FRANC I DE L'AJUNTAMENT

Ha estat descoberta l'Agència que feia aquesta mena d'operacions i que actuava des del Banc de Crèdit i Valors. - Són detinguts el director de l'Agència i cinc altres individus. - Segons els llibres de comptabilitat l'import de les transaccions pujava a hores d'ara a 300.000 pessetes. Manifestacions de l'alcalde, doctor Aiguader

La campanya de desprestigi del nostre Ajuntament havia agafat uns caires tan d'afer, tan de "xan-tage", que havien acabat per preocupar, àdhuc, els homes menys impressionables del nostre Consistori.

L'acte del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, bandejant del seu si els consellers que no s'havien fet dignes de la confiança que diposità en ells el poble, no féu més que agreujar aquesta qüestió, degut a que aquests ciutadans rebutjables, escamparen públicament una sèrie d'insidies contra la comunitat, insidies que tingueren la seva deguda sanció en la sessió municipal de dimecres passat.

Barrejat amb aquesta campanya de difamació, corregué la veu que hi havia agents i agències que públicament venien credencials per a ingressar com a "empleats" del Municipi o del Port Franc. Acostumats com estàvem a la calúnnia, aquesta nova de moment no fou presa en consideració, però després arribà el moment en què hom tingué la certesa que es tractava d'un fet veridic. Aleshores es començà actuar.

L'AFER AL DESCOBERT

Elements destacats d'Esquerra Republicana, s'emprengheren la tasca de realitzar les gestions avinents per tal de localitzar el lloc i els personatges que intervenien en aquest negoci tan tèrbol.

La seva eficient col·laboració ha

donat l'excellent resultat que pot veure's.

El diputat president de la Comarca de Barcelona de l'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Josep Dencàs; el secretari del partit, senyor Josep Tauler, i els membres de la mateixa comarca senyors Aiguader (A.), Alcrudo, Baidés i Ramonet poden estar contents del servei prestat a la ciutat de Barcelona i al partit.

Els nostres amics, un cop tingueren a les seves mans el fil de l'afer, sol·licitaren i obtingueren l'ajut de la policia, destacant-se l'agent Angel Estivill, el qual junt amb altres subordinats, i desenvolupant una activitat digna de la major lloança, aconseguí arribar al convenciment de l'existència del delictu denunciat, i sol·licitant sis manaments d'entrada i escorcoll en altres tants domicilis, procedí a la immediata detenció dels encartats.

ES PRACTIQUEN SIS DETENCIONS

Com a resultat de les diligències portades a cap, es procedí a la detenció dels sis individus següents:

Joan Caralt Roca, que figura com a gerent del Banco de Valores y Crédito, de la Ronda de la Universitat, núm. 37; Salvador Mas Vallesca, Tomàs Brullós Queralt, Jaume Serra Badia, Joan Manyé Escuder i Esteve Beltran Buixeres.

El Joan Manyé es titulava periodista i tenia una Agència a l'Avinguda del 14 d'Abri, núm. 379, i es dedicava a posar anuncis a la premsa local per tal d'aconseguir que la gent acudís al seu despatx. On els planejava "el negoci".

Un altre dels detinguts tenia una sastreria a la Via Laietana, on era confeccionat bona part del vestuari de la Guàrdia Urbana, i a més a més aquest mateix individu tenia un despatx a la Plaça de Catalunya, despatx del qual en feia el mateix ús que el Manyé. Els dos oferien suposats càrrecs a l'Ajuntament i al Port Franc, amb la qual cosa aconseguiren atraure's una colla de gent disposada a dipositar la "fiança" que ells exigien.

Entre els detinguts n'hi ha un que és propietari d'una taverna a la Barceloneta, on també s'actuava a benefici d'aquesta comunitat.

INCAUTACIO DE DOCUMENTS. - EL NEGOCI HAVIA PRODUIT FINS ARA 300.000 PESSETES

La policia hagué d'incantar-se d'una nombrosíssima documentació, en la qual es posa de manifest les proves del negoci a què es dedicaven tots els detinguts, oferint col·locacions a l'Ajuntament i al Port Franc.

Els aspirants a aquestes col·locacions feien les imposicions de diner al Banc esmentat de "Valors y Crédito", de la Ronda de la Universitat, del qual, com hem dit, n'era gerent el detingut Joan Caralt.

En un balanç, del qual s'incautà la policia, pogué comprovar-se que els ingressos que actualment estaven per cobrar i dels quals existien els corresponents contractes per tal de facilitar col·locació als imponents ascendia a la quantitat de dues-centes noranta-nou mil noranta pessetes i vuit cèntims. En una de les primeres diligències que s'efectuaren ahir, al matí, va poder incantar-se la policia d'una fulla de paper en la qual es llegia: "Puerto Franco. — Tinglado número 1. Col·locacions. Hay disponible una vacante de jefe de ventas, fianza para conseguirla, 10.000 pessetas. Sueldo de la plaza, 575 pessetas mensuales. — Jefe de compras, 10.000 pessetas; sueldo, 575 pesetas. — Un contable; fianza, 3.000 pessetas; sueldo, 400. — Un agente de ventas; fianza, 5.000 pessetas; sueldo, 350 pessetas. — Un escribiente; fianza, 5.000 pessetas; sueldo, 300 pessetas."

La principal tasca de la policia sembla que haurà d'efectuar-se a la Banca de Valors i Crèdit, que, com hem dit, era la Banca que servia de diposítaria de les "fiances".

IMPORTANT ESCORCOLL AL BANC DE VALORS I CREDIT

De les quantitats exactes que hagin pogut ésser lliurades pels incautes, no se'n sap encara exactament la seva importància, i tots els treballs actuals van encaminats precisament a obtenir aquest resultat.

Mentre la policia estava efectuant un escorcoll al Banc, entrà un individu anomenat Francesc Mas, el qual, fiant-se en una de les dependències, féu un recull de documents embolicant-los en dos diaris, i en tractar de desaparèixer, la policia el detingué. Cal manifestar que la policia havia donat ordre que entrés tothom que volgués, però que no sortís ningú, i gràcies a aquesta disposició i a la vigilància que s'exercia, es detingué aquest subjecte, el qual la policia ja venia vigilant feia dies.

DECLARACIONS DE L'ALCALDE, DR. AIGUADER, SOBRE LA DESCOBERTA

Ahir, al matí, en arribar a l'Ajuntament els periodistes que fan informació en l'esmentat centre oficial, varen trobar-se amb l'avis que l'alcalde els volia rebre per a fer-los declaracions sobre un afer sensacional. S'adreçaren al despatx del doctor Aiguader, i de seguida varen comprendre que l'expectació de què hom havia rodejat l'avis que els havia estat adreçat, era perfectament justificada.

Després d'unes breus, i no per això menys amables que de costum, paraules de salutació, l'alcalde va entrar en matèria.

—Avui— va dir— s'ha pogut donar el cop definitiu contra les agències de col·locacions a l'Ajuntament, que en aquests darrers temps anaven funcionant i que feia cosa d'un mes que perseguíem. En una mateixa hora, la policia s'ha presentat als diversos centres que es dedicaven a aquest negoci escandalós i ha procedit a la detenció dels protagonistes, els quals, en aquests moments, són a la Prefectura de policia.

Seguidament el doctor Aiguader va explicar la trama de l'afer. L'organització era realment important i té grans ramificacions que s'aniran descobrint i que potser arribaran a extrems insospitats. Afegí que ell no creia que hi estés complicat cap regidor de cap de les diverses minories consistorials, encara que, naturalment, els agents en qüestió, donaven sempre un nom o altre i asseguraven que els diners anaven a parar a determinats regidors. A mi mateix— seguí dient el doctor Aiguader— se me n'ha fet víctima. Sé de determinats casos en què s'han cobrat quantitats que es deien lliurades a mi i que jo, evidentment, no en podia estar més allé.

Sembla que els negocis que s'han descobert es feien de dues maneres diferents. Uns eren estafes declarades i vulgaríssimes, car hi ha diners cobrats per càrrecs que no existeixen ni hi ha hagut pensament de crear. L'alcalde va esmentar, com a exemple, un alt càrrec del Port Franc. L'altra mena de "negocis" consisteix en proporcionar empleus a l'Ajuntament valent-se d'intermediaris que gaudien d'una cor-

(Segueix a la pàgina 3)

EL NOU PRESIDENT DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, TINENT D'ALCALDE SENYOR JOAN CASANELLES

Aquest matí prendrà possessió de la Presidència de la Comissió Municipal de Cultura, el tinent d'alcalde senyor Joan Casanelles, el qual ha demostrat anteriorment la seva capacitat de govern a les presidències de Governació i Foment, i això és garantia que en el seu nou càrrec continuarà dignament la tasca brillant que hi ha demostrat fins ara el nostre amic Pere Comes, conseller de Justícia i Dret a la Generalitat de Catalunya, la tasca del qual li ha valgut i li val el reconeixement de la ciutat tota de Barcelona, que ha vist, durant la seva presidència, augmentat el cens escolar als Grups Municipals en vint mil infants que hi reben ensenyament.